

skaber. Det maa sikkert anses for meget ønskeligt, at særlig de fast ansatte Dommere blive stillede aldeles frit, saaledes at der ikke kan rejses nogen berettiget Tvivl om, hvorvidt disse Embedsmænd udføre deres Gerning og opfylde deres Pligt paa en uhildet og samvittighedsfuld Maade. Jeg vil derfor være i Stand til at slutte mig til ogsaa disse Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg anser for at være særdeles gode og formaalstjenlige. Derimod savner jeg en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg vilde have sat megen Pris paa at se optaget heri, nemlig en Bestemmelse, som skulde have til Formaal at ordne Ministrenes Forhold. Jeg ved meget vel, at der i Folketinget er blevet indsat en Bestemmelse i Lovforslagets § 3, som drager Ministrenes Forhold med ind under Loven, og den kan jeg for saa vidt ogsaa give min Tilslutning; men jeg anser den ikke for at være positiv nok. Jeg kunde nemlig ønske en Bestemmelse indsat i Lovforslaget, der indeholdt et Forbud mod, at Ministrene samtidig kunde indtage ledende Stillinger i de private Virksomheder, som ere undergivne Statens Kontrol. Vi have jo forskellige statskontrollerede Virksomheder, men det er særlig Sparekassevirksomhederne, jeg tænker paa her. Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse burde optages i Loven alene af Hensyn til de Embedsmænd, hvis Pligt det er at udøve den, thi det staar saaledes for mig, at det maa være en meget vanskelig Stilling, en saadan Embedsmand kommer i, naar han faar det Hverv at undersøge og kontrollere en Ministers, hans øverste foresattes, private Virksomhed. Det forekommer mig, at det er et ret urimeligt Forhold at stille en saadan underordnet Embedsmand i overfor sin foresatte, og det har jo ogsaa vist sig tidligere, at Embedsmændenes Evner ikke have strakt til til at opfylde denne Opgave, det have vi jo haft nærliggende Beviser for. Og det forekommer mig ogsaa, at det maa være ret pinligt for den Minister, under hvem denne Statskontrol sorterer, at skulle blive nødsaget til at beordre en Undersøgelse af en æret Kollega Virksomhed. Jeg kunde derfor meget ønske, at man under Behandlingen af dette Lovforslag vilde tage den Tanke op at faa indført en Bestemmelse, som indeholdt et Forbud mod, at Ministre indtage ledende Stillinger i Virksomheder, som ere under Statens Kontrol. Jeg føler mig overbevist om, at hvis vi havde haft en saadan Bestemmelse i vor Lovgivning tidligere,

havde adskillige af de Følger, som de haarde Slag, der ramte vort Samfund for et Par Aar siden, medførte, været undgaaede. — Jeg vil altsaa tillade mig at henvende Opmærksomheden paa denne Bestemmelse, og i øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Konseilspræsidenten (*Klaus Berntsen*):

Jeg har kun Grund til at bringe min Tak for den forholdsvis velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har været Genstand for af de forskellige Ordførere, der nu have talt. Kun beklager jeg, at der er Udsigt til, at Sagen skal henvises til et Udvalg; thi det betyder selvfølgelig, at der neppe kan opnaas noget Resultat i denne Rigsdagssamling.

Den ærede første Taler, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), gjorde opmærksom paa, at Lovforslaget indeholdt et Kompromis; og det er ganske rigtigt. Der opnaedes Enighed mellem samtlige Medlemmer af Kommissionen, medens der til en Begyndelse var divergerende Meninger om, hvor vidt man skulde gaa i den ene eller anden Retning. Men en Kendsgerning er det altsaa, at her foreligger en enstemmig Indstilling til Ministeriet fra den nedsatte Kommission, og det uagtet der i Kommissionen jo sad baade Dommere — der var et Medlem af Højesteret og et Medlem af Kriminalretten — og Mænd, der beklæde eller have beklædt høje Stillinger i Centraladministrationen, saaledes Generaldirektør Rubin og nuværende Kabinetssekretær hos Kongen, daværende Departementschef Krieger. Dette lægger jeg altsaa særlig Vægt paa, at i Kommissionen sad der Repræsentanter baade for Centraladministrationen og for Dommerstanden, og at disse ere gaaede med til det Kompromis, som her foreligger. Det forekommer mig dog at maatte yde nogen Betryggelse for ærede Medlemmer, der have nogen Betænkelighed ved at tiltræde det foreliggende Forslag.

Den ærede første Taler mente, at det var bedst at indrette Statens Embedslønninger saaledes, at Embedsmændene ikke behøve at modtage Bierhverv. Jeg tror, at hvis der ikke er Lovbestemmelser, som hindre Embedsmænd i i udstrakt Grad at modtage Bierhverv, er det lige meget, hvor højt man lønner dem, de tage alligevel saadanne Bierhverv, naar de bydes dem. Og man har ikke Ret til at sige, at det er absolut nødvendigt at forhøje Embedsmændenes Lønninger, naar man forbyder dem i saa udstrakt Grad